

उपशास्त्री - प्रवण्ड साहित्य - तृतीय - प्रथम

इन्द्रवंशा-छन्दः श्रुतबोध

Saathi

Date ___/___/___

प्रश्न (A) - ११ ११ ११ ११ ११

यस्यामशोकाङ्कुरपाणिपल्लवे! वंशस्थ पादा गुरुपूर्ववर्णकाः ।
तारुण्यहेल्लारतिरङ्गलालसे! तामिन्द्रवंशां कवयः प्रचक्षते ॥

उत्तरम् - शब्दार्थः - अशोकाङ्कुरपाणिपल्लवे = अशोक वृक्ष के
अंकुरों जैसे कोमल कर - किसलयों वाली। तारुण्यहेल्लारति-
रङ्गलालसे = यौवनमद से अनायास ही सुरताभिलाष वाली।
यस्याः = जिससे। वंशस्थपादाः = वंशस्थ छन्द के चरण।
गुरुपूर्ववर्णकाः = गुरु हैं पूर्ववर्ण जिनमें ऐसे ही।
ताम् = उसी। कवयः = विद्वान् स्त्री। इन्द्रवंशा
प्रचक्षते = इन्द्रवंशा कहते हैं।

व्याख्या - अशोकस्थ = तदारुण्यवृक्षावशेषस्थ अङ्कुरात्
पाणिपल्लवे अस्याः सा तत्सम्बुद्धौ अशोकाङ्कुरा
पाणिपल्लवे = अशोकप्ररोहवत् कोमल कर किसलयै)
ये तारुण्यहेल्लारतिरङ्गलालसे = यौवनक्रीडया = यौवन-
क्रीडया सुरताभिलाषिणि। यस्या वंशस्थपादाः = वंशस्थ
वृत्तस्थ चरणाः गुरुपूर्ववर्णको येषां ते गुरुः पूर्ववर्णको
येषां ते गुरुवर्णकाः = दीर्घप्रथमाक्षराः भवन्ति कवयः
विद्वान्स्त्रो ताम् इन्द्रवंशीति नामदोषां वदन्ति।

भावार्थ - वंशस्थ छन्द के चारों चरणों में यदि प्रथमाक्षर गुरु हो
तो उसे इन्द्रवंशा छन्द कहते हैं।

Renu Devi

01/10/20

राधा उमाकान्त सौमहाविठ्ठलसुरसेना पूर्णिया

उपनिषद्गी - इखण्ड साहित्य - तृतीय - पत्रम्

किरातार्जुनीय महाकाव्यम्

प्रथमः सर्गः

Saathi

Date / /

श्लोकः (1) - तथापि जिहः स भवज्जिगीषया तनोति शुभ्रं गुणसम्पदा यशः ।
समुत्तमन् भूतिमनार्थसंगमादुरं विरोधोऽपि समं महात्माभिः ॥

उक्तम् - प्रसंगः - प्रस्तुतोऽयं श्लोकः महाकाव्य भारवि विरचितस्य किरातार्जुनीय
महाकाव्यस्य प्रथमसर्गात् उद्धृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके मुद्घिष्ठं प्रति वनेचरस्य

उक्तिः -

व्याख्या - जिहः वक्रः भवज्जिगीषया शुभ्रं भवन्तमाह्निमुच्छिष्टे -
व्यर्थः । तनोति विस्तारयति समुत्तमन् उच्छिष्टमापादयन्
अनार्थसंगमात् दुर्जनसंसर्गात् ।

भावार्थः - भवतः पराभवभाशंकमानोऽपि कुटिलः स दयादीक्षिणा
दिगुणसम्पदं वर्जयित्वा तथापि भवन्तं जेतुमोहमानः स्वकीयं
यशो विस्तारयति । दुर्जनसंसर्गापेक्षया सज्जनैः सह विरोधोऽपि
वरमेव यः नैश्वर्यमुच्छिष्टं गच्छति ।

रिखा देवी

01/10/20

राधा उमाकान्त सं महाविठ्ठलसुखसेना,
मूर्तिपा)

शास्त्री-इलाहाबाद

साहित्य
अभिज्ञान शाकुन्तलम् - सप्तमोऽङ्कः

Saathi

Date ___/___/___

प्र०८८) मनोरथाय नाशं किं बाहो स्पन्दसे वृथा ।
पूर्वावधीरितं श्रेयो दुःखं हि परिवर्तते ॥
उत्तरम् - प्रसंगः - प्रस्तुतार्थं श्लोक महाकवि कालिदास
पुगीतस्य अभिज्ञानशाकुन्तलम् नाट्यशास्त्रस्य सप्तमो
ऽङ्कात् उद्धृतोऽस्ति ।

अस्मिन् श्लोके कश्यपाग्रमे स्पन्दमानदक्षिण

मुजी वृत्तिः दुष्यन्तः तत्स्पन्दनस्य शाकुन्तलापल-
ठियसूचकत्वात्सम्भाव्यत्वात् शानुशयमाह -
व्याख्या - हेबाहो ! अथ मम दक्षिणहस्त ! मुप्या = अथ, किं -
स्पन्दसे = किं स्फुरसि यतः, मनोरथाय = शाकुन्तला-
प्राप्तिरुपाय स्वाभिलषिताय, न आशंसं = नहि आशां
करोमि, शाकुन्तलायाः प्राप्ते हीदं आशां न चारयामि,
हि = यतः पूर्वावधीरितम् = पूर्वं = प्राक् अवधीरितं =
पूर्वावधीरितम्, श्रेयः = कल्याणं सुखसाध्यं प्रियादुःखं
कृच्छ्रेण परिवर्तते = निवर्तते, पुनरायाति यद्वा दुःखं
श्रेयं परिवर्तते = परिणमति, यद्वा श्रेयो येया स्वय-
मेव तिरस्कृतं सम्प्रति दुःखमात्रमेवावशिष्यते ।
कतः क्व सुखम् ? अहेतु केवलं दुःखभागीस्मि ।
कथं हे दक्षिणहस्त ! वृथा ते स्फुरणम् प्रियाप्राप्ति-
विषये सर्वथाऽहं निराशः ।
आशान्तरन्यासात्संयोगविसर्गकारो वन्द्यचानुपुष्टम् ।

Renuprej
01/10/20

राधा उमाकान्तसं महावं सुखसेना
पुर्णिया /

शास्त्री-प्रबन्ध साहित्य

रघुवंश - चतुर्दशसर्गः

Saathi

Date ___/___/___

प्र० (1) - आनन्दजः शौकजममुवापस्तयोश्शीतं शिशिरं विभेद ।
गङ्गासरयोजलमुष्णतप्तं हिमाद्रिनिस्यन्द इवावतीर्णः ॥
उत्तरम्-प्रसंगः - पस्तुतोऽयं श्लोकः महाकाव्ये कालिदासे प्रणीतस्य
रघुवंश महाकाव्यस्य चतुर्दशसर्गात् उद्व्यूतोऽस्ति ।
आश्विनं श्लोकं श्रीरामः स्वउपवन्धवर्णनं
करोति ।

व्याख्या - तयो = मात्रोः कौशल्यासु मित्रयोः । आनन्दजः = हर्षोत्पन्नः
अत एव शिशिरः = शीतलः । वाप्य = अश्रु । शौकजं =
शौकोत्पन्नम् । अत एव अशीतम् = उष्णम् । अश्रु-वाप्यं
उष्णतप्तं = शीपम तप्तं । गङ्गासरयवोः = मागीरथीसर-
युनयोः । जलं = तोयम् । अवतीर्णः = प्रविष्टः ।
हिमाद्रिनिस्यन्द इव = हिमालयनिर्गम इव । विभेद =
विभेदः ।

भावार्थः - यथा वर्षतो हिमालयस्य शीतलः प्रवाहो शीपम-
सन्तप्तं गङ्गासरयुजलं प्रविष्य शीतलयति, तथैव कौश-
ल्यासु मित्रयोः श्रीराम लक्ष्मणामसहर्षोत्पन्नं शीतलमश्रुजलं
पतितिनियतशौकोत्पन्नमुष्णमश्रुजलं शीतलं चकारेति भावः ।

Renu Devi

01/10/20

राधा उमा कान्त सैव महाविठ सुखसेना

पूजिया ।